

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 31. Generosum Nobilis Carducensis facinus erga suum hostem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI
A. C. 1572

stotelis doctrinæ servilem in modum in-
hærerent: præterea instituit Mathema-
ticam Scholam, cujus Professori annum
proventum quingentarum librarum e
facultatibus suis attribuit. Porro hu-
jus hæretici cædes Dionysium Lambi-
num linguæ Græcæ, ac latinæ Profes-
sorem tanto terrore obruebat, ut in
gravissimum morbum incidens post
unius mensis spatium decederet, causâ
hujus mortis pariter Carpentario ad-
scripta, quamvis aliunde simultates,
quæ inter utrumque hunc Doctorem
exortæ erant, nonnisi quasdam priva-
tas opiniones circa Horatii opera re-
spicerent; Lambinus enim Aristotolem,
cujus opera moralia latine reddiderat,
propugnabat, ceteroquin autem Religioni
Catholicæ immota fide adhærens.

§. XXXI.

*Generosum Nobilis Carducensis faci-
nus erga suos hostes.*

Thuan. l. 52.
pag. 823.
Dupleix hist.
de France
t. 3. p. 791.

Eadem die cædibus funesta heroicum
plane facinus, memoratu dignum
acciderat. Jam dudum duo Carducen-
ses Nobiles, quorum primus Vezinius,
Regius in Provincia Vicarius, rudis,
ferocisque indolis vir, alter vero Rei-
nierus animi mansuetudine clarus erat,
sefe odio plusquam vatiniانو insecta-
bantur: cum autem Reinierus secta
Calvi-

Sæcul XVI.
A.C 1572.

Calvinista Regi Navarræ addictissimus
 esset, ac cum eo ad aulam venisset, eo
 tempore Vezinius quædam officii sui ne-
 gotia pertactaturus pariter eo advenerat,
 qui absolutis in aula negotiis suis,
 cum jamjam discessum pararet, cam-
 panam in Ecclesia sancti Germani An-
 tistiodorensis pulsari percipit, ac cædi
 initium dari cernit: ergo de hostis sui
 sorte sollicitus, equum conscendit, at-
 que ad Reinerii ædes properans, ef-
 fractis foribus ipsius cubile ingreditur,
 dextera sclopetum, altera manu eva-
 ginatum ensen tenens, quo conspecto
 Reinerius Calvinista terrore perculsus
 e lecto suo profilit, atque in genua pro-
 volutus Dei misericordiam implorat, nil
 nisi feralem ictum certo expectaturus:
 cum ecce! Vezinius Catholicus adeo
 non hostem suum interimere cogitat,
 ut etiam eidem repente præciperet, qua-
 tenus mox vestes suas indueret, parato-
 que equo insidens auffugeret: ad hæc
 morem gerit Calvinista, & Vezinius nil
 ultra addens adversarium suum pro-
 spere e Parisina urbe educit, eumque
 Carducum usque ad arcem suam comi-
 tatur, quin toto itineris spatio vel ver-
 bulum cum eo loqueretur: tandem vero
 soluto silentio: „iam dudum, inquiebat, de
 „te vindictam sumere potuisssem, si oppor-
 „tuna voluisssem occasione uti: verum
 „salva

Sæcul. XVI. „salva Religione, ac honore meo id at-
 A C. 1572. „tentare nolui, tuaque virtus, ut peri-
 „culi mecum socius esses, te dignum
 „mihi exhibebat: igitur ex meis favori-
 „bus vivas, ac persuasum tibi habeas,
 „quod deinceps litem nostram mediis
 „inter Nobiles usitatis componendi vo-
 „luntatem adeo pronam in me exper-
 „turus sis, ac nunc me intentum vidisti,
 „ut te a præsentaneo periculo eriperem.,
 His Vezinii verbis Reinierus intimo sen-
 su tactus suo benefactori hæc reposuit:
 „conditione, quæ impleri nequit, litem
 „nostram onerasti, nunquam enim res
 „utrinque ad æqualitatem reduci pote-
 „runt: quippe tua erga me generosi-
 „tate mihi animum, vires, ac me de-
 „fendendi voluntatem eripuisti: nec
 „aliud mihi reliquum est, nisi ut te,
 „ubicunque volueris, sequar, vitam-
 „que meam, quam tibi debeo, in tuum
 „obsequium impendam., Prolatis his
 verbis Calvinista ulnis apertis in Vezinii
 amplexus ruebat, hic autem ferociam,
 animumque haud commotum ostentare
 statuens reponebat: tuum est eligere,
 an me tanquam amicum, vel inimicum
 habere velis, nulloque expectato re-
 sponso calcaribus equo impactis illum,
 quo iter suum confecerat, equum re-
 liquit, ac nequidem illum fors remit-
 tea-

tendum accipere, vel illius pretium
acceptare voluit

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

Interea Parisiis cædes per septem omnino dies continuabatur, de qua referunt nonnulli, plusquam quinque hominum millia ibidem fuisse trucidata; quamvis enim Rex vespere in festo sancti Bartholomæi tubæ sonitu per universam urbem promulgari iussisset, quod quilibet ad sua reverteretur, nec e domo exiret, indicta etiam mortis pœna in eos, qui huic mandato refragaturi essent: hujus tamen edicti exigua habebatur ratio.

§. XXXII.

*Populus Parisinus reflorescente Alba
Spina ferocior factus.*

Ceterum populi furor augebatur occasione desumpta ex quodam rubi genere, quod oxyacantham, seu Albam Spinam vocant; hæc enim quantumvis ferme exsiccata, suisque foliis exuta, nihilominus in Sanctorum Innocentium cæmeterio eadem die alieno prorsus tempore flores progerminare cæperat: quamvis vero hic eventus forte naturæ vires non excederet, factiosi tamen rem velut prodigium deprædicabant, atque ad Deum referebant, qui vindictam ab hæreticis sumptam gratam habere hoc indicio testatur.

Thuan. l. c.
Spond. n. 15.
Duplex
pag. 739.

Hist. Eccles. Tom. XLIX.

D tus